

خداوند پروردگار منم که کمال الهی صفتها
 شهادت کند که بود اول ذبوه الانقیاب
 که از او نامش بر ما نماند بجز ضیقا
 تعجب ایدوب ددی یا صاحب الکبریا
 نه جلای منم که بکار ده که بویا
 اول نه که کناهدنم که انک ایدر سر حیا
 بود نویسی یا ایله الیه ضیقا

فصل فی القامات
 خدا یا چه سنین بر رخ ترا چوین
 اشت چو تکم اولدی بکاره نعل چوین
 شرا بیده ضریب اولدی سید انکادیکه
 یزیریک بشار نیده مشق او قات حسن
 او قندی انک ادرینه خطبه اولدی بشار
 در تریب انک در کتایب جلد نیم چوین
 پس شرف ایدوب سما انان و نور اله
 بر او ایله ایدر جعفر صلابه قلی بن
 که یا محمد سؤل انکی بیوز اعید کم

تو محمد افضل رضان عن بر راک
 قنده بود نون لیک نیم بود قدر سحاب

فصل فی تافیه الشام
 پس نون خطاب ایدر که اول طایه ذات
 شکر کم بندن او نویی محبت ایدر عالمه
 بکار واجب اولدی که محبت ایدر کم
 نظر ایتم بوداره بسن بوداره نظر
 بود صاحبین خطبه عرض انکار و راک
 نیم ذکر کم اول بوداره نعیم صفا
 و یا احمد ایتر سلف او برع اول سن تمام
 ددی رعیت زهده ایت آخرت اشته بود کم
 مدام ایت نیم ذکر می ددی بجه ایدر کم

فصل فی القامات
 که یا احمد اعلان ایله انک ایت
 ددی یارب دلانت ایله بی بر ایشته
 ددی کجکی کوندر ایت کند زنی بجه قیل
 ددی ایتوکی قیل ناز صافی جو رع
 که یا احمد اول قول کم نویی سوسه در حضان

وکل دن